

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. I. circa molestias & dolores morbi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

C A P U T I.

DE TENTATIONIBVS CIRCA COR-
PORALES TRIBULATIONES.

II. Hæ præcipue ex morbis & doloribus corporalibus oriuntur; quia verò aliquæ harum tentationum sunt omnibus infirmis communes, aliquæ propriæ ijs, qui speciali morbo laborant, ideo utrèque cerni, & separatim proponi debent.

§. I.

Tentatio I. Circa molestias & dolores morbi.

III. Natolia devota mulier cum gravi & diuturna febri afflita, à confessario visitaretur, queritur eidem, importabiles sibi morbi & dolorum suorum molestias videri, atque adeò saepe ad querelas & mururationes contra DEUM & homines incitati; quod ob causam remedium ab eo contra ejusmodi tentationes impatientiae petit. Quæritur qualia sint suggesta.

Responso.

IV. Primò suadeat illi, ut Christi exemplum ab eculo ponat, nam in eo, ut Tertullianus. de pat. mort. DEUS spiritum suum cum tota patientia collocavit. Hinc ipse met per Jeremiam Thren. 1, hortatur: *O vos omnes, qui transitis per viam; attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.* Etsi enim nullo unquam laborasse morbo sciatur, meritò tamen vir dolorum & nostras infirmitates portasse dicitur, quia tantum intenti fuerunt dolores, & cruciatus, quos in passionē pertulit, ut omnes dolores & tormenta Ioh.

norum ac Martyrum longissimè superârint , ut D. Thomas 3. p. q. 64. a. 6. probat , ut meritò æger hoc exemplum ob oculos habens ad seipsum cum Latrone dicere possit : *Nos quidem justè hac patimur , ipse vero quid fecit ?*

V. Secundò illi suadeat , ut Sanctorum gravissimis & maximè diuturnis morbis afflictorum exempla ob oculos ponat , prout etiam prius Author l. 3. de imit. Iustitiae dicit : *Oportet te aliorum graviora ad mentem reducere , ut levius feras tua minima.* Servalus mendicus teste Narulo l. 5. c. 4. toto vitæ suæ tempore Parvus laborabat , ita ut movere se non posset , & tamen tempore in novis accessionibus gratias Deo agebat unde & Angelorum cantus in morte audivit , & odore suavissimo fragravit. S. Clara per viginti octo annos gravissimis morbis afflita , nullum sibi dolorem molestum fuisse confessa est , postquam ex S. Francisco Christi gratiam , id est , quanti faciendum sit pati pro Christo , agnovit , uti Surius in vita 12. Jul. refert. S. Lydwina continua triginta octo annis , extraordinariis morbis & doloribus sic lecto affixa fuerat , ut nec surgere , nec pede terram tangere potuerit , & tamen maximos à DEO favores eo tempore accepit , eodem Surio teste. S. Bona monialis cancro laborans , cùm ubera vermicibus scaterent , illorum unum , licet ægiè , S. Dominico petenti porreatum , in gemmam primum , sed mox ubi eum restitui petiit , in vermerem iterum conversum vidit. S. Gertrudis , cùm Christus ei unâ manu infirmitatem , alterâ sanitatem portans apparuisse , & optionem eligendi fecisset , respondit : Unicum cordis mei desiderium est , ut nos mea , sed tua voluntas fiat ; uti Rodriq. p. 1. tt. 8. c. 18. narrat ; ubi

M

etiam

etiam de Abbatे Benjamin testatur, quod, estimos
tos alios solo tactu curare à morbis sit solitus, seip-
tamen à gravissima hydropis morbo nunquam cu-
voluerit, visitantibus dicere solitus; orate DEU-
pro anima mea, de corpore nihil solliciti, quando-
lud & sano mihi in re nulla unquam commo-
Quidni ergo seipsum alloquatur Anatolia: Potu-
isti, & iste, & tu non poteris?

VI. Tertiò illi saluberrimam S. Gregorij p. 3.
admon. 3. sententiam proponat: Admonendi
agri, ut considerent, quantis muneris aggritudo cop-
lis, que & admissa peccata diluit, & ea, que ad-
poterant, compescit. Cui consentiens S. Basilius
intern. 4. Morbi, ait, s̄epe flagella peccatorum sunt
bus nihil aliud agitur, nisi ut vitam in melius com-
mus. Quare qui ejusmodi sunt, in vectas sibi acerbos
ferre silentio debent, quandocumque se peccasse animo
vertunt, atque illum imitari, qui dixit: Iram Dom-
portabo, quoniam peccavi ei: nec non vitam prava-
dia emendare, & dignos p̄enitentiae fructus edocere:
sic verificetur, quod S. Ambrosius l. 74. dixit: In-
mitas corporis sobrietas mentis est: infirmitas virtutis
officina est.

VII. Quartò illi ostendat, quam magnum Donum
& beneficium sit aegritudo & infirmitas corporalis,
quod facilè intelliget, si meminerit morbos ligno-
tae à S. Joanne olim Apoc. 12. in medio civitatis Ier-
usalem conspecto, & duodecim fructus per mensis
gulos afferenti comparari, quorum primus est pur-
tio animae à peccatis. Secundus est mentis illuminatio
ad sui cognitionem obtinendam. Tertius, quod au-
mam ad se redire faciat. Quartus, quod virtutem pro-

bet, & perficiat. Quintus, quod animam possidere
faciat. Sextus, quod electionis securitatem, præbeat.
Septimus, quod Purgatorij loco sit. Octavus, quod
passionem Christi suppleat. Nonus, quod ad DEUM
recurrere faciat. Decimus, quod amorem infirmi erga
DEUM probet. Undecimus, quod præmium inæ-
stimabile mereatur. Duodecimus, quod consolatio-
hum cælestium causa sit; qui omnes fructus fusiūs
probati videri possunt in Instruct. 3. fol. 224. Unde
merito senex quidam infirmo dixit: Cùm Dominus
dat infirmitatem, donum adeò pretiosum confert, ut
neque si centum quispiam annis pro eo servaret, gratum
laus te exhibuisset.

VIII. Quintò jubeat eam divinam Providentiam
considerare, hunc morbum ex altissimo fine, scilicet
vel ad paternam correptionem; vel ad honorificam vir-
tutis & amoris probationem immittendam, cuius me-
diæficiaciam pulchritè olim S. Clemens Pontifex à S.
Petro didicit, cùm enim hic Sanctus à Barnaba conver-
sus, & ad S. Petrum missus esset, atque ab hoc in di-
sputatione cum Simone Mago sequentia die compare-
re iussus, ob eandem subito impedimentoum impeditam,
& ad titulum dilatam vehementer doloreret, audiit à
S. Petro saluberrimam hanc doctrinam: Gentiles tur-
banur, cùm non accidunt illis res ad votum; at nos
Christiani, qui scimus, DEV M sapientissimè guberna-
re, & persuam providentiam moderari res omnes, in quo-
libet rerum eventu in pace consistimus, & consolatione.
Unde & Blosius in Farr. hortatur: Si voluntas DEI
tibi dulcis est, quando ipse te sanum esse, & vivere
vult; amata vero, quando te vult infirmum esse, vel
morti; nondum plenè resignatus es, nondum habes

M A

cof

cor sat̄is rectum. Si vis, ut ipsum cor tuum jam non sit curvum, subjunge illud in omnibus voluntatiōnēs, quae semper recta est. Unicē opta, ut semper voluntas ejus in te fiat, & eadem voluntas sit summa consolatio tua. Quare hortetur Anatoliam, ut sequentem S. Augustini in Ps. 21. doctrinam applicet, & intelligat, Medicum esse DEUM, & tribulationem morbum esse medicamentum ad salutem, non pāce ad damnationem. Sub medicamento ureris, secari, amas, non audit Medicus ad voluntatem, sed audiā sanitatem. Melius enim est, teste S. Bernardo, fūgi laboribus ad salutem, quam incolumes remanere damnationem.

§. II.

Tentatio II. Circa functiones ordinarias à morbo impeditas.

IX. **O**nuphrius Religiosus, & zelosus admodum Operarius in vīnea Domini contractā a grīs, quos visitaverat, calidā febri, omnes quidē reliquias morbi molestias, & dolores cum magnā patientia supportat, hac unica tamen ex causa pericilosa sibi morbum accidere fatetur, quod salutem marum non invigilare, & confessionibus audiendis aliisque suis functionibus vacare non possit. Quantur, quomodo hæc ei tentatio eripienda sit?

Responso.

X. Primò illi in memoriam revocet, quid S. Augustinus l. 12. de categ. rud. sapienter adverterit cens: *Ignoramus, meliusne sit id, quod vellemus fac-*